

 Edebiyat Defteri

Mehmet ACIOĞLU -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
26 Mart 2021 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Çiçeklerle –Çocuklar

Terkedilmiş bir bahçenin
Çiçekleriydik
Dikenlerin arasında
Yalın ayaklı çocukların
Avuç avuç sevgileriyle büyüdük
Karların arasında
İnsanlık kin kokarken
Biz filizlendik
Zulme inat
Poyrazlara meydan okuyarak
Direndik ayaz şafaklarda
Açtık yapraklarımızı
Gün ışığına
Taze sevgilerle
Birleşti yapraklarımız
Çocuk elleriyle bir sabah
O terk edilmiş bahçede
Değdi uçurtmaların kuyrukları
Okşar gibi yapraklarımıza
Halay çeker gibi
Tutuştuk elele
Verdik omuz omuza çocuklarla
Yeni bir bahar için..

Mehmet ACIOĞLU
28.12.1989

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852903/ciceklerle-8211-cocuklar.html>

ONLAR

Firari mahpusta bir avuç su
Mavzer yatağında soğuk bir mermi
Zemheride yürekte bir yangın
Gün kar yanıdır
İliklerine kadar işleyen
sevdaları uçurum, gözleri hançer
Nerde görsen saplanır yüreğine
Acıtmaz, kan akmaz
Onlar gelincik tarlarında bir çiçek
Zifiri karanlıklarda bir ışık
Kızıl şafaklarda bir güneş
Bir mermiye dönüşür
Dillerinde kınalı türküler
Anaların dudaklarında bir ağıt
Temmuz ta serin bir rüzgar
İsyan da bir barikat
Kavgada de bir nefer
Gözleri bir kıvılcım
Çakılmaya hazır bir şimşek
Umut dağıtır dağdaki çobana
Tarlada çapa vuran genç kıza
Sır vermez ser verir hak uğruna
Onlar sabır kıyısında derya
Sevgide bir ana
Ovada Halil İbrahim bereketi
Sıgmaz dört duvara yürekleri
Dizelere sıgmaz hünerleri
Memleketimde işçi
Sinsi pusularda bir ceylan

Mehmet ACIOĞLU
12.06.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856172/onlar.html>

Susuyoruz

I
Ölüm kampına dönmüş bereketli topraklar
Dört yanından kan akar nehirlerinde
Dağlarında yoğun bir sis
Bulutlarında kan damlar baharlarına
Maviye çalan gökyüzünde acı
Yeryüzü kan revan içinde
Telaş içinde can korkusu
Açık kalan gözlerine
Sinek konar ölü çocukların
Ya analar
O eli öpülesi analar
Kısılmış sesi çığlık atmaktan
Yorulmuş bedeni kaçmaktan
Gözlerinde öfke, nefret
Dudaklarında süzülür gözyaşları
Buza kesilmiş bakışları
Eline geçirse o zalimleri
Dışleyerek öldürecek belli
Fakat ona da ölüm yaklaşıyor sinsice
Kalbura dönmüş umutları
Bir bir tükeniyor
Tıpkı insanlığın tükendiği gibi
Tıpkı insanlığımızı kaybettiğimiz gibi
Onlar can çekişirken gözlerimizin önünde
Tüylerimizin kıpırdamaması gibi
Onlar zulümden, açlıktan, susuzluktan ölürken
Onları seyretmemiz gibi

II
Sen evlat acısının
Ne demek olduğunu bilir misin
Son kez sana baba diyerek
Ölen çocuğun acısını bilir misin
Bilir misin o acının yüreğe nasıl işlendiğini
Yürekte hangi depremler yarattığını
Dün Suriye'de Bu gün Şengal'da, Gazze'de
Sıgmazken mezarlara çocuk cesetleri
Biz başımızı öne eğmiş susuyoruz
Öyle bir susuyoruz ki
Susarak kendimizi kaybediyoruz
Ve dünya susuyor
Ve insanlık susuyor
Birlikte seyrediyoruz bu vahşeti
Ta ki sıra biz gelene kadar...

Mehmet ACIOĞLU
08.08.2014

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/857412/susuyoruz.html>

Mahpushane

I

Gözlerim umudu kurşunlar
Karanlığa gömülürken yalnızlığım
Çarmıha gerilmiş nefesimle
Sıcak bir iklim yaratırım
Mahpushanenin soğuk duvarlarında
Çıplak ayakla çıkarım görüşe
Aldırış etmeden buz kesen ayaza
Gözlerimin arkasındaki
Tel örgülere asılı kalır hasretim
Çatlayan dudaklarımdan süzülür
Memleket ezgileri
Kanar yüreğim, tutmaz ellerim
Solgun akşamların yalnızlığında
Sadece nefesimi hissederim
Karanlıkta kaybolan gecede

II

Gülüşlerime prangalar vurulmuş
Ağlayışlarım yüreğimden çıkıp
Gözlerime çökmüş
İçimdeki göçüklere düşmüşüm
Anılar hırpalar yüreğimi
Kapatır yüzümü kan bulutları
Gece üşür avuçlarımda
Yakarken sigaramı duvar dibinde
Bir oh çekerim her nefeste
sanki bir kadın eli değer tenime
Bağdaş kurup otururum
Yosun tutan insanlığın üstüne

III

Bir deprem olur yüreğimdeki yalnızlık
Dudaklarımdan düşer gülüşlerim
Demlenir yüreğimde hasret sancısı
ve ben ölümü göze almışım
Yıkılmış umutlarımda enkazında
Çılgınlıklarım bana geri döner
Gece çökünce mahpushaneye
Nemli duvarlar kalır benden geriye
Bir de duvarlara yazdığım dizeler
Ve Ben yok olan insanlığı arıyorum
Kimsenin buladığı
Hatırlamadığı
Bir yerde...

Mehmet ACIOĞLU
27.05.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858893/mahpushane.html>

Son Yolculuk

Artık gidiyorum buralardan
Yarım kalmış sevdalara doymadan
Ektiğim tohumları biçmeden
Belki de gözyaşları içinde
Terk edeceğim buraları sessiz bir şekilde
Dayamışım sırtımı kireçsiz duvara
Öylece baka kaldım ufuktaki umutlarıma
Birazdan uzatacaklar beni sırt üstü
Biri gözlerimi kapatacak
Birileri hıçkırıklara boğulacak
Diğeri yazıktır, gençti diyecek
Bazıları anlamsız bakışlar içinde
Ne oldu, nasıl oldu diyecek
Bazıları da uzaklaştıracak üzerimden insanları
Uzaktan bir ses
Elinizi çabuk tutun geceye kalmayalım
Oysa ben ne geceler geçirmiştım bu evde
Çocuklar dalmışlar oyunlara
Küçükleri ağlıyor ve anlamsızca bakıyor etrafına
Başımdan ayrılmaz yüreğim goncası
Hanımım , kadınım benim
Gözlerinden düşen her damla yaş
Bir volkan gibi patlar yüreğimde
Birazdan alıp götürecekler beni
Umutlarımı yoğurduğum evden
Duyamayacağım çocuklarının kokusunu
Dokumayacağım bir daha sıcak tenlerine
Gözlerim donmuş, bakıyorum göğün mavisine
Hiç bu kadar derin bakmamıştım belki de
Uzattılar beni bir tabutun içine
Attılar üstüme yeşil bir örtü
Son kez çevirdiler beni avlu ortasında
Ve son kez bakıyordum yaşadığım eve
Ve sevdiklerime
Çığlıklarla, ağlaşmalarla kaldırdılar beni omuzlarına
Çıkarken hala asılıydı gömleğim çamaşır ipinde
Elveda der gibi sallanıp duruyordu
Bir ağıt eşliğinde terk ediyorum evimi
Götürürlerken beni تنها sokağımızdan
Komşular başını uzatmış
Son kez bakıyorlardı üzgün
Ve herkesin ağzında farklı bir ağıt
Bakkalı, kasabı koşar bir el atmak için tabuta
Uzaktan bir türkü sesi gelir
Yaklaştıkça kısılır radyonun sesi ayıp diye
Ve nihayet mezarlığa varılır
Herkes bir gölge bulur ve sokulur altına
Başlar günlük sohbetler
Bir çam ağacının altına yapmışlar mezarımı
Uzattılar beni içine doğru
Taşlarla kapattılar üstümü
Sonra toprak attılar üstüme
Sevenlerim özene bezene düzelttiler etrafını
Hoca telkine başlar
İçlerinden birisi bitmedi mi artık
Gidelim diye mırıldanıp durur
Bir diğeri bir defa gelmişiz son görevimizi yapalım der
Ve nihayet hoca bitirir
Helallik ister herkesten

Ve insanlar yavaş yavaş uzaklaşır yanımdan
Beni sevenler dahil
Bir başımayım artık
Uzaktan seyrediyorum şehri
Aynı koşuşturma, aynı kargaşa devam ediyor
Ve ben ölüyüm artık
Dünyaya gelişim yalan...

Mehmet ACIOĞLU
17.07.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859135/son-yolculuk.html>

Rojava

I

Bir yanın ığlık
Bir yanın gözyaşı
Kan bulutları dolaşır üstünde
Gem vurmak için özgürlüğüne
Mermiler kusarken mazlumun üstüne
Utandırım insanlığımdan
Olamadığım için aranızda
Ama inan yüreğim sizinle
Katılmazsam da kavganıza
Çöker yamalı yüreğime sesiz ığlıklarınız
İçim kan ağlar, yüreğim sizler
Düşerim yüreğimin göçüklerine
Ölümlle sevişmek isterdim
Sizin için barikatlarda
Sesimi yükseltirken sınırlar ötesinden
Asılı durur dizelerim tel örgülerde

II

Kim kar yağdırabilir ki dağlarınıza
Sarılmışken özgürlük güneşine bu kadar
Torağı kırmızı, kan kırmızısıdır
Özgürlük ateşi ile kavrulan
Göz bebeklerinizde büyür alevleri
Aydınlatır Rojava'yı karanlığa gömülmüşken
Bir gün dört bir yanından güneş doğacak
Namlılar çiçek açacak Rojava'da
Maviye çalarken gökyüzü
Güneşi tutacağım sizin için tüm çıplaklığıyla
Hem de özgürlük güneşini
Kucaklayacağım sizin için alevlerini
Yanan bedenimde yükselsin
Özgürlük Meşalesiniz

Mehmet ACIOĞLU
18.07.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859361/rojava.html>

Susmak

Yüreğe atılan bir bombadır susmak
Kanayan yaraya atılan neşterdir
Zulme ortak olmaktır
Özgürlüğe gem vurmaktır
Acının ateşini alevlendirmektir
Akan gözyaşlarını seyretmektir
Yangına benzin dökmektir
İnsanları diri diri gömmektir
İnsanlığa ihanettir susmak
Anlıyor musun

07.08.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859867/susmak.html>

Atın Beni

Atın beni özgürlük ateşine
Kucaklamak istiyorum alevlerini
Aydınlansın yanan bedenimle
Memleketimin her köşesi

Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863348/atın-beni.html>

Türkülerimi Söyle

Türkülerimi söyle
Bağıra bağıra
İçinden geldiği gibi
Beni sevdiğin gibi
Özgürlüğümün
Yalnızlığımın
Acılarımın
Türkülerimi söyle
Titrek ve kıvrak sesinden
Dinlemek istiyorum
Nede özlemişim
Edebiyatı
Müziği
Sevgiyi
Ve de seni

Türkülerimi Söyle
Bir sonbahar mevsiminin
Yağmurlu gününde
Göğün gürültüsüne inat
Çınlasın var gücüyle sesin
Yüreği yaralı
Tadı bahar
Özlemi sıcak olan
İnsanların kulaklarında
Türkülerimi Söyle
İnsanlık için
Barış için
Yeni bir dünya için...

15.12.1988

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873397/turkulerimi-soyle.html>

Öpüyorum

Kucakladım düşen bedenini
Öpüyorum titrek dudaklarımla
Tıpkı dağda gezen bir ceylan gibi
Ard arda patlayan bir mavzer gibi
Öpüyorum buza çalmış alnından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875361/opuyorum.html>

Biz güneşin çocuklarıyız

İnce gülüşlerimizdir
Karanlığı aydınlatan
Alnımız ak
Yüzümüz pak
Gök yürürken avuçlarımızda
Kan bulutu yağmurlara direniriz
Gece üşür ellerimizde
Acımızı toprağın koynuna bırakır
Öperiz yaşamın alnından

Dilimize kelepçeler vurulsa bile
Hala çığlıklarımız asılıdır
Soğuk mahpus damlarında
karlı dağların eteklerinde
Adı özgürlük olan
Kardelenler açtı yüreğimizde
Rüzgarın mavi dilinde
Özgürlük türküleri dinledik
Bir yanımız hüznün de olsa
Umudumuz bahar bahçe

25.11.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882235/biz-gunesin-cocuklariyiz.html>

Bir gülsen

Bitecek sarı düşlerim
Bırakacağım her şeyi geride
İnce gülüşlerinden başka
Gözlerinde yaşamı içeceğim soluksuz
Bir kaldırım taşı öksüzlüğünde
Bekleyeceğim seni
Kırağı düşen şafaklara aldırış etmeden

Bir gülsen
Işıldar katran karası geceler
Melekler semaha durur
Yıldızların arasında
Kışlar vurgun yer
Çiçek açar zemheride
Dalgalar alkış tutarken kıyılara
Martılar eşlik eder gülüşlerine
Ve ben orda olacağım o an
Mavi göğün boşluğunda
İnce gülüşlerini öpmek için

Bir gülsen
Çiçek açacak gamzelerinde
Küle savurduğum umutlarım
Çatlayan dudaklarıma bir su
Yüreğime bir nefes olacak gülüşlerin
Bir gülsen
Oturup ağlayacağım sevinçten
Kefenleyip gömeceğim tüm dertlerimi
Kanayan çığlıklarım susacak
Bir gülsen
Güneşi bırakıp
İnce gülüşlerine sığınacağım zemheride
Avuçlarım buz içinde üşürken...

20.01.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897293/bir-gulsen.html>

Ayrılmazam

Bir gün buralardan kovsalar beni
Yine ayrılmazam kendi özümden
Çekip silahını vursalar beni
Yine ayrılmazam kendi özümden

Seher yeli çarpıp dalım kırarsa
Akan sular toprağımı alırsa
Zalimler birleşip yolum keserse
Yine ayrılmazam kendi özümden

Acıoğlu der dostlar dinleyin beni
Bağlayıp elimi dövseler beni
Kan gibi aksa da gözümün seli
Yine ayrılmazam kendi özümden

21.12.1989

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897546/ayrilmazam.html>

Babam

Özledim
Özledim seni baba
Bir gece yarısı ansızın
Dolaştı durdu gözlerim
Evin her köşesini
Sanki uzansam
Dokunacak ellerim, ellerine
Sanki yanımdaymış gibi
Bir sıcaklık sardı içimi
Gecenin soğuşunda
Kalkıp dolaşıyorum içeride
Belki rastlarım sana
Kimse yokken ortalıkta
Atlarım kucığına bir an
Sarılır, öperim ellerinden
Özlemin hasretiyle
Belki yine baş başa
Oturup konuşuruz
Belki de sarılmak istersin
Doya doya boynuma
Tutarsın ellerimden
Koklarsın beni derin bir nefesle
Saçlarımı okşarsın gecenin sessizliğinde

II
Belki de utangaç sözlerle
Senin yokluğunda
Gözyaşları dinmeyen annemi sorarsın
Anlatırım sensiz geçen günlerin
Onu nasıl yıktığını
Anlatırken anılarını
Sensiz geçen her günün
Bir göz yaşı olup
Yüreğinde derin yaralar açtığını
Bir bir anlatırım sana
Konuşacağımız çok şeyler var
Uyumadan bekliyorum zaten
Belki gelirsin diye
Kaçırmak istemiyorum bu anı
Özledim baba
Özledim seni
Özledim oğlum değişini
Hastalandığımda
Gizleyerek döktüğün
Boncuk boncuk göz yaşlarını özledim
Kemiklerimi kırarcasına
Beni bağrına basmanı özledim

III
Direniyorum geceye
Kimseyi uyandırmadan
Geride kalan eski bir resmine bakıyorum
Sanki söylediklerimi duymuşçasına
Özlediğimi anlamışçasına
Gülümsüyor bana sessizce
Gün aydınlığı yavaş yavaş
Vurdu pencereme
Ve ben hala bekliyorum

Gelmedin gelmeyeceksin
Biliyorum
Dönüşü olmayan
Bir mekana gittin
Ama ben yine de bekledim
Çünkü seni seviyor
Ve özlüyorum baba

04.03.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898359/babam.html>

Lanet olsun

Yüreğimde sessiz bir bekleyiş
Gözlerim uçurum kenarında
Gecenin kollarında ayaza sarıldım
Öpüşlerim yarım kaldı kursağımda
İçim bir parça barut fıçısı bu gece
Ateşleşem fitilini param parça
Bir başıma kalmışım çaresiz
Nerde iyi gün dostları
Birer yıldız gibi kayıp gittiler
Sahte gülücükler içinde
Çığlık çığlığa sustum bu gece
Gözlerimle bağırmaya başladım
Yüzü dost, özü düşman
Her kim varsa lanet olsun hepsine

23.05.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898672/lanet-olsun.html>

Hoşçakalın

Hoşçakalın gecenin bir yarısı
Patlayan sessiz çığlıklarım
Umudumu gömdüğüm hücrem
Anılarımla lekelediğim duvar
Ve hiç kapanmayan pencere hoşçakalın

Hoşçakal yalnız gecelerimde
Bana eşlik eden gümüş ay
Düşlerine kapıldığım yıldızlar
Şafakta pencereme doğan güneş
Son kez baktığım kırık aynam
Ve dokunduğum parmaklıklar hoşçakalın

Hoşçakalın ranzalarda yatan
Dertlerimin ortağı güzel insanlar
Benimle yargılanıp benim yatan
Kalemin defterim kitaplarım
Umudum hayalim düşlerim
Mırıldandığım sessiz şarkılarım
Ve onlara inat yazdığım şiirlerim hoşçakalın

Hoşçakal nefesimle yaktığım sobam
Gıcirtısı bana ninni olan ranzam
Yaralı yüreğimin dostu şigaram
Ve sende hoşçakal ayağı kırık masam

Gidiyorum artık sınırsız bir mekâna
Gidiyorum en sade halimle
Anamdan doğduğum gibi
Çırlıçılak bir şekilde gidiyorum
Ve kimseye boyun eğmeden
Hoşçakalın dünyanın en iyi insanları
Hoşçakalın benden geriye kalanlar
Hoşçakalın

07.04.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/915750/hoscakalin.html>

Bir Bilsen

Bir bilsen nasıl sevindim
Görünce zümrüt yeşili gözlerini
Titreyip durdu yüreğim
Düştü yakamdan sarı düşlerim
Sevinçten adını çizdim göğün mavisine
Mumlar yaktım içimdeki karanlıklara
Yeşersin diye umutlarım o an
Bir bilsen nasıl sevindim

Bir bilsen seni nasıl özledim
Gecenin öte yüzündeki sevdam
Vururken başıma ayın gümüş yüzü
Masamdaki umutlarım sen kokar
Özlemin sessiz bir çığlık gibi
Yankılanır yüreğimin duvarlarında
Avuçlarım da sen kokar tuttuğum için ellerini
Alır getirir bana gözlerini
Dinlerken ince telli sevda türkülerini
Bir bilsen seni nasıl özlediğimi

Bir bilsen seni nasıl düşündüm
Yıllar yılı mavi düşlerimle
Adına şiirler yazdım üşüyen ellerimle
Karanlık gecelerdeki hayalinle
Kadehimdeki kırmızı şarap gibi
Dudaklarımda titreyip duran sevdan ile
Gözlerinle vurduğun yüreğimle
Bir bilsen seni nasıl sevdim

08.04.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917964/bir-bilsen.html>

Susuyoruz

I

Ölüm kampına dönmüş
Uygarlığın bereketli toprakları
Dört yanından kan akar nehirlerinde
Dağlarında yoğun bir sis
Bulutlarından kan damlar baharlarına
Maviye çalan gökyüzünde acı
Duvarlarında çocuk çığlıkları
Kan revan içinde mavi düşleri
Ölüm dadanmış çocuk çemberlerine
Yüzünde kırmızı çalar acının rengi
Gözyaşları pınar olmuş
Akar durur mintansız göğsünün üstüne
Oysa
Yıldızlarla saklambaç oynamaktı hayali
Karanlığın üstüne
Güneşi yuvarlamaktı güçsüz kollarıyla
Yalnızca gülmekti amacı
Ağızındaki eksik dişleriyle

II

Ya kadınlarımız
Yeri geldiğinde
Uğrunda adam öldürdüğümüz
Uğrunda yıllarca hapis yattığımız
Ve yeri geldiğinde aşkımız,
Anamız, avradımız, bacımız olan kadınlar
Kısılmış sesleri çığlık atmaktan
Yorulmuş bedenleri kaçmaktan
Gözlerinde öfke, nefret
Süzülürken dudaklarından gözyaşları
Buza çalar bakışları
Eline geçirse o zalimleri
Dışleyerek öldürecek belli
Fakat onlara da ölüm yaklaşıyor ince telli
Kalbura dönmüş umutları
Bir bir tükeniyor
Tıpkı insanlığın tükendiği gibi
Tıpkı insanlığımızı kaybettiğimiz gibi
Ve onlar can çekişirken gözlerimizin önünde
Tüylerimizin kıpırdamaması gibi
Onlar zulümden, açlıktan, susuzluktan ölürken
Onları seyretmemiz gibi

III

Hemen yanı başımızda
Zulümden kaçarken,
Susuzluktan kıvranan
Açlıktan ölen çocukların
Acısını bilir misin?
Bilir misin o acının yüreğe nasıl işlendiğini
Yürekte hangi depremler yarattığını
Dün Suriye'de Bu gün Şengal'de, Gazze'de
Sığmazken mezarlara çocuk cesetleri
Biz başımızı öne eğmiş susuyoruz
Öyle bir susuyoruz ki
Susarak kendimizi boğuyoruz

Dağ, taş boğulmuşken çığlıklara
Başımızı önümüze eğip
Susmaya devam ediyoruz
Ta ki sıra bize gelene kadar...

08.08.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/923946/susuyoruz.html>

Memleketimin İnsanları

I

Onlar ölmeyen bir kavganın
Yeşeren çiçekleridir
Her mevsim patika yollardan
Dağları geçerek gelirler
Kan bulutu yağmurlarda ıslanarak
Nasırlaşmış ayaklarıyla
Onlar toprakta bahar
Denizde mavi dalga
Sahra da bir içim su oldular
Çatlayan dudaklara
Onlar yorulmuş bedenlerden
Sızan bir ter
Gözlerine güneşi dolduran
Sevgi, emek ve yürektirler
Onlar şafakta ilk amele
Fabrikada işçi
Tarlada çiftçi
Onlar dönen çarkın dişlisi
En yorgunu, en umutsuzu ve en yoksulu
Düzenin olmazsa olmazı
Elleri toprağa yapıştı mı
Bereket fışkırır topraktan
Üşürken yüreği temmuzda
Bir ufak gülüştür sevdaları
Ayaz gecelerde
Kırmızı karanfildir yürekleri

II

Onlar bıçağın keskin yüzü gibidir
Dağları yaran nehirlerde
Tarlada ırgat
Varoşlarda fakir
Sokaklarda hamal
Yürürken ürkütür bakışları
Fakat yürekleri sıcak mı sıcak
Onlar tertemiz yüreğiyle
Memleketimin insanları

Onlar türkülerin geleceği
Açıklı ağıtların melodisidir
Bir annenin dudaklarında
Onlar batan güneşte
Ilık bir rüzgâr
Gecenin karanlığında
Kayan parlak bir yıldız
Gözleri yiğit ve asi
Alnında kavganın teri
Dilinde özgürlük türküleri
Geceye salarken korkusunu
Nasırlı ellerinde
Gül biter zemheride
İnce bir gülüştür çığlıkları
Karanlığı yaran sokak lambalarında

III

Onların yüreğinde yaralar açar

Yaşamın puşt zulası
Suskun gecelerde
Kurum bağlar mavi düşleri
Biter ince gülüşleri
Çatlayan dudaklarda
Düşer yanaklarından
Yaşamın arsızlığı
Değişmeyen yazgısını
Anlatır yüzündeki derin çizgiler
Güzün soğuk gecelerinde
Uykuya hasrettir gözleri
Kan birikirken avuçlarına
Zulme meydan okurcasına
Vurur kazmasını, küreğini
Gecesi, gündüzü karaya çalar
Son nefesine kadar
Namus, adalet ondan sorulur
Onlar tertemiz yüreğiyle
Memleketimin insanları

24.11.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925386/memleketimin-insanlari.html>

Gidiyorum

I

İşte gidiyorum
Bütün alışkanlıkları geride bırakarak
Yüreğimi yerinden söküp
Öyle gidiyorum
Veda etmeden
Gözyaşlarıma sıkıştırdığım
Sevdamı bırakarak gidiyorum
Tıpkı anamdan doğduğum gibi
Çıplak bir şekilde gidiyorum

Hayallerimi, sevinçlerimi
Maviye çalan düşlerimi
Sana bırakarak
İçim param parça bir şekilde gidiyorum

Tenimi saran akşam kızılığı içinde
Yarama tuz basar
Bütün kederleri içime atıp
Susarak gidiyorum

II

Görmezden gel
İnce gülüşlerime düşen hüznü...
Gözlerimin buğusunu
Umutsuzca gözlerimden akan
Anılarımı alıp gidiyorum
Gözlerimin açıklığına eşlik eden maviyi
Geride bırakarak gidiyorum

Gidiyorum buralardan
Anılarım içimde çığlıklara boğulmuş
Yüreğim ürkek, bedenim titrek
Belki de sana nihai dokunuşum olacak
Belki de son kez kapıyı çarpıp çıkacağım
Ve en acımasız yola
Üstelik tek başıma gidiyorum

III

Sevdamın doruğundayken
yüreğim güneşe vurulmuşken
Bırakıp gidiyorum en yalnız halimle
Ve en sade halimle çekip gidiyorum...

Yarım kalmadan uykularım,
Sarıya çalmadan umutlarım,
İçime acılarımı gömerek,
Öyle bırakıp gidiyorum...

Kimseyi kırmadan
Yakmadan, yıkmadan
Küçük depremlere aldirmeden
Son defa da olsa
Geriye dönüp bakmadan
Çekip gidiyorum

03.11.2014

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925933/gidiyorum.html>

Bir Gün Mutlaka

I

Bir gün mutlaka geleceğim
Fırtınalara ve asi dağlara rağmen ,
Durduramayacak beni
Dicle'nin, Fırat'ın azgın suları
Bekleyin beni!
Bir sabah doğan güneşle
Kucaklayacağım sizleri
Cudi dağının eteklerinden
Çiçekler getireceğim sizlere
Adını güneşten alan
Ve dimdik ayakta durarak,
Zulme, baskıya meydan okurcasına
Birleşecek ellerimiz
Doğan güneşin ufuklarında
O gün poyrazlar
Meltem rüzgârına dönüşecek dağlarda...

II

Bir gün mutlaka geleceğim!
Zılgıtlarınız hazır olsun
Meşalelerinizi yakın
Dosta düşmana karşı
Sıcak bir çatışmanın ortasında
Barikatları aşarak...
Dağların doruklarından geleceğim
Ayaza meydan okurcasına
Doğudan yükselen güneşin sıcaklığıyla
Geleceğim...
Ama Mutlaka Geleceğim...

20.11.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/927144/bir-gun-mutlaka.html>

Biz ki

Karlı dağların eteklerinde
İsyan türküleri söyleyerek ısınmışız
Kan çanağı gecelerde
Yavuklu yerine
Kavgamıza sarılmışız
Barış için

Biz ki
Güneşe eşlik ettik
Çökmüşken yeryüzüne ayaz
Bir kıvılcım olduk dağlarda
Aydınlattık zifiri karanlıkları
Yarı uykulu gecelerde
Sevdamıza tutunduk
Zulmün tutsaklığında

Biz ki
Çorak topraklara gömülmüşken umutlar
Bir bahar yağmuru olduk
Filizlenen çiçeklere
ve Fırat nehri gibi
Yayıldık yeryüzüne
Gün ağarmadan

Biz ki
Yanmış küllerimizden
Fırladık güneşe doğru
Katran karası gecelerde
Bir yıldız olup kaydık
Sisli bulutların üstüne

Biz ki
Güneşin Çocuklarıyız
Kan revan içinde doğmuşuz
Sessiz ve kör gecelerde
Nazlı gelinlerin kucağında
İlk öpücüğü vermişiz alınımızdan
ve ilk acımızı yaşamışız ağlayarak

23.01.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934450/biz-ki.html>

Anlatın Bizi

I

Yangın bulutların altından
Şafağı olmayan
Bir geceden geldik
Sığındık dağların kanatlarına
Zemheride
Bir yumruk yaptık yaşamımızı
Bahar tadında
Gökyüzünün mavi yorganına
Adımızı yazdık
İnce bedenlerimizi
Toprağa vererek

II

Yüreğimizin ıssız gecelerinde
Sıcak sevdamıza sarılırken
Ölüm haince yaklaştı
Ateş kuşu oldu indi geceye
Bir isyana dönüştü çığlıklar
Yükseldi uçuk dudaklardan ağıtlar
Gecenin karanlığında
Türküler sessizliğe gömüldü
Zulüm
Bir ılık sesi oldu
Yayıldı
Bu sağır dünyada

14.01.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/935643/anlatin-bizi.html>

Unutmadık

I

Kim bilir ne çığlıklar gizlidir
Amed'in zindanlarında
Duvarlar... bir dile gelse duvarlar
Yer matem tutardı,
gök ağlardı...
Utanırdı suskunluğundan
Asırlık surlar
Ve unutmadık biz
Bedenimizden dökülen
Salkım salkım acıları
Direndik yüreğimizle
Direndik kalemimizle,
Zulmün karşısında
Zamanı hiçe sayarak

Sessiz çığlıklar gizliydi
Acıdan nasırlaşan gözlerimizde,
Yüreğimiz bir barut fıçısı,
Patlamaya hazır bir bombaydı.
Gözlerimizden düşen her yaş,
İsyanırdı maviye çalan düşlerimiz
Sağır ve dilsiz gecelerde...

II

Biz unutmadık
O zemheri gecelerinde
Yudumladığımız zulüm çayını
Az tutmadık yalın ellerle
Buz tutmuş parmaklıkları
Türkülerle ısıttık yüreğimizi
Çığlıkların buz kestiği gecede
Gözlerimiz öfkeli ve buğuluydu
Sevda çiçeğine bakarken
Hiç ağlamadık
Ve hiç boyun eğmedik namerde
Halden bilmeze

II

Ne sorgulardan geçtik
Zifiri karanlıklarda
Ama ne tarihler yazdık
Kanlı zindanlarda
Bedenimizi ateşe vererek
Unutmadık
Alevlerimizle parlayan geceleri
Bir isyan ığlığıydı haykırışlarımız
Kan kokarken zindanlar
Biz tohumlar ekiyorduk
Yurdumun asil topraklarına
Yüreğimizi ortaya koyarak
Unutmadık direnmeyi
Unutturmadık...

10.01.2014

[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/937173/unutmadik.html>

Bir sevdadır umut

I

Yüreklerini avuçlarına alıp koştular
Birer ılık olup yayıldılar ovada
Baskınları taşıyan gözlerinde
Düşen gözyaşlarını içiyorlardı yalın ayak
İsyana dönüşmüştü bakışları
Hıçkırıklara boğulmuş bir yaşam içinde
Çatlamış yüreklerinde
Bir özgürlük sızıyordu
Alabildiğine hızlı akan ve temiz
Ana sütü gibi helal
Uğruna can verecek kadar
Ateşli bir sevdadır
Yüreklerindeki özgürlük tutkusu

II

Gözyaşları bir barikat olmuş umutlarına
Zorunlu bir sürgün kızılığında
Yankılanır sessiz çığlıkları dağlarda
Ecelsiz sualsiz ölmenin zamanı
Ölmenin en sesli hali
Ve acıklı haliydi onlarınki
Toprağa yıldırım gibi düşen bedenler
Ürkütmüyordu gerginleşen gözlerini
Hızlı ve yürekte koşuyorlardı
Özgürlük denen sevdalarına
Toprağı kucaklayan yüreklerin tanıklığı vardı
Yorulmuş bedenlerinde
Zulme meydan okuyan bir yaşam içinde
İsyankar yüreklerin başkaldırısı vardı
Bir ölüm tufanına meydan okumaktı
Cellatların mesken kurduğu şehirlerde
Kan bulutları ağlar dururken üstüne
ölüm, haince saldırıyordu apansız
Ateşlenmeye hazır bir bombaydı
Çölde yankılanan Çocuk çığlıkları

III

Tenime soğuk vuruyor yazın cehenneminde
Yüreğim param parça
Hiç bir şey olmamış gibi duran insanlık
Sus pus olmuş bakışlar arasında
Kafalarını bacaklarının arasına sokmuş asalaklar
Ne zaman duyacaksınız bu çığlıkları
Ne zaman gözlerinize kıyıp
Göreceksiniz bu vahşeti
Dünya soğuk ve karanlık bir mezar gibi
Kapanıyor üstümüze gittikçe
Bunu görmüyor musunuz?

23.09.2014

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940794/bir-sevdadir-umut.html>

Feda Ederim

Bir gün dönmezsem geri
Yüreğinizin sıcaklığına sarın beni.
Bir gök kuşağının altında
Sade bir şekilde
bakısına gömün beni
üstüme yıldızlar serpin
Ağıtlar yakmayın adıma
Karanfiller ekin yanı başıma
Yalnız kaldıkça bahar tadında koklarım belki
ve
Baş ucumda bir çam ağacı da olsun
Güzel olur gölgesi yazın...
Belki de çocuklar oynar gölgesinde
Ortak olurum oyunlarına sessizce
Belki de biri oturur yanı başıma
Okşarım tenini usulca

Anneme anlatın beni
Üzülmesin bir an
Torunlar veremedim diye
Özgürlük çiçeklerinden
Bir taç yaptım yüreğine
Ağlamasın üstüme
Yalnızca dokunsun toprağıma
Elleriyle okşasın
Kokusunu alırım onun
Bin çiçek arasından
Gözlerinden düşen her gözyaşı
Kan bulutu yağmuru olur
Yağar yüreğimin derinliklerine

Keşke duyabilseydin beni
Güzel annem
İçerdim avuçlarında
Biriken gözyaşlarını
Alev saran yüreğine
Serin bir rüzgar olup
Eserdim sessizce
Bin canım olsa
Feda ederdim yolunuza
Hiç tereddüt etmeden
Bir daha, bir daha, bir daha...

28.02.2014

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943432/feda-ederim.html>

Yağmur çiseliyor

I

Yağmur çiseliyor
Paris'in asri mezarlığında
Yere düşen her damla
Birer bomba olup
Patlıyor yüreğimde
Ve bir kor ateş olup
Yakıyor düştüğü yeri
Paris bir meşale gibi
Yanıyor Ahmet'in yanı başında
Ve dillere düğüm atmış
Duruyor sessizce

II

Yağmur çiseliyor
Paris'in asri mezarlığında
Başında nöbet tutuyor
Asırlık çınarlar
Yas tutuyor güneş
Bulutlara teslim olmuş
Göğün mavisini
Gün içinde zindan karanlığı
Avuçlarımda yangın
Ellerimi kenetleyip yürüyorum
Daracık taşlı yolda
Buğulanıyor gözlerim bir an
Uşulca sokuluyorum yanına
Kucağımda topladığım yıldızları
Diziyorum yanı başına
Güneşi ellerimle tutup
Koymak istiyorum başucuna
Bir şeyler kopuyordu sol yanımda
Yüreğim çığlık çığığaydı
Apansız yağmura rağmen
Sarıldım alev alan kalemime
Yazdım... içimden geldiği gibi yazdım...
Asıl şimdi başlıyor kavgamız
Ve sen
Yine en ön saftasın...

III

Yağmur çiseliyor
Paris'in asri mezarlığında
Yüreğinin bahar serinliğini
Vurmuşsun türkülerin yüzüne
Yüreğinden yüreğe
Bir özgürlük şarkısı olmuşsun
Çatlayan dudaklarda
Her barikatta sen varsın
En hızlı halinle
ve yürüyoruz birlikte
En ön saflarda
Adını güneşe yazdım
Tutsak baharında yurdumun
Yaralı kuşun kanadına
Bam telini bağladım
Ve bir barış güvercini olup
Uçtu sana doğru özgürce

IV

Yağmur çiseliyor
Paris'in asri mezarlığında
Gözlerim buz kesilmiş
Yüreğimde yangınlar
Gözlerimde büyüyen öfke
Ve bir yandan hasretin acısı
Görüyorum bir taşın üstünde
Ağarmış sakalıyla gülümsüyor
Ölüme inat
Bir dal süzölmüş üstüne
Okşar gibi sakallarını
Duruşu
Munzur kadar yüce
Fırat kadar heybetli
Sarıldım mezar taşına
Tıpkı boynuna sarılır gibi; sımsıkı!
Ve hala kalbi çarpıyor
Yüreği sıcak benim için
Hala bir şeyler fısıldıyor
Adı özgürlük olan
O da olacak dedim usulca
Çiçeklerden bir halka yaptım
Umutlarıma o an
Umutlarım bir orman oldu
Gürledi güneşe doğru

V

Yağmur çiseliyor
Paris'in asri mezarlığında
Hoşça kal iki gözüm hoşça kal
Sensiz dönüyorum aynı kavgaya
Tanık olsun türkülerin bana
Bağıra bağıra anlatmazsam seni
Dağa, taşta, uçan kuşa
Ülkemin dört bir yanına

Huzur içinde yatabilirsin
Fedakâr dostum
Kazanacağız
Mutlaka kazanacağız
Çünkü sözümüz var yarınlara
Elleri nasırlı analara
Yüreği yanık çocuklara sözümüz var
Hoşça kal iki gözüm hoşça kal
Hoşça kal
Ülkemin Sıcak İnsanı
Hoşça kal

(Ahmet Kaya'nın Anısına)
30.01.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944289/yagmur-ciseliyor.html>

Yere batsın senin insanlığın

Ağladığımda yalnız kalıyorsam
Avuçlarımda ateş yakıyorsam
Ve sen bunu umursamıyorsan
Yere batsın senin insanlığın

İhaneti bir taç yapmışsan başına
Çocuk çığlıkları anlamsızsa kafanda
Türküler sessiz kalmışsa yaşamında
Yere batsın senin insanlığın

Kol kola girmişsin aç kurtlarla
Dalmışsın halkının sofrasına
Yaşıyorsan hala bu dünyada
Yere batsın senin insanlığın

Sömürüyorsan emeğin alın terini
Bastığın yerlerde yangınlar âlemi
İnsanlık onuruna uzatıyorsan dilini
Yere batsın senin insanlığın

Dünyadaki zulümlerden yanaysan
Alanlarda, mitinglerde sen yoksan
Herkes içerideyken sen dışarıdaysan
Yere batsın senin insanlığın

Doldur yüreğini barıştan yana
Haykır çığlıklarını haktan yana
Daha da gelmezsen doğru yola
Yere batsın senin insanlığın

05.03.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/946595/yere-batsin-senin-insanligin.html>

Umutlarım

Yankılanan çığlıklar arasında
İsyanlardayım be gülüm
Namluya sürülmüş bir mermidir
Yüzümdeki acının rengi
Kurak topraklara benzer gülümseyişlerim
Hasta ve yorgun
Çatlayan dudaklarımdan süzülür
İnce gözyaşlarım
Islak bir türküdür haykırışlarım
Gecenin sessizliğinde
Ve yüreğimin tam orta yerinde
Dolanır durur sessiz ığlıklarım
Ateş kokan gecelerde
Maviye çalan düşlerime hasretim
İnatlaşır bekleyişlerim
Tutsak ayın gölgesinde
Sessizliğimin bir çığlığıdır şiirlerim
Ve hırçın bir dağ özlemidir sevdam
Kızıl bir göğün derinliğinde yankılanır
Dinmeyen ağıtlarım

Soğuk ölümler düşer yüreğime
Utanırım sessizliğimden
Tutuşur saçları memleketimim
Ağıtlar yakan annemin gözlerinde
Celladın elinde kükrer
İnce gülüşlerim
Ve şimdi yüreğimin derinliğinde
Usul usul yanar hasretim
Gözlerinin kuytusuna asmışım
Şimdi umutlarımı
Baktıkça ufuklara
kızıla boyansın diye

26.06.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/947774/umutlarim.html>

Gülümse

I

Ölüme gülerek gitmek
Sana yakışır oğul
Giderken darağacına
Küfretmeye gerek yok
Cellâdına bir kez gülümse yeter
Geceleri düşlerine girecek gülüşlerin
Ateş olup yağacak tepelerine her an
Yağacak başlarına temmuz ayında kar gibi
Her kahkahan bir balyoz gibi inecek suratlarına
Çökecek başına kanla yıkanan bu dünya
Sen gülümsemene devam et oğul
Bırak cellâtların ağlasın...

II

Güneşten sıcak, bahardan güzel
Barış türküleri susmasın dudaklarında
Belki güneş vurmuyacak tenine bir daha
Belki de bu yaşamda son anların
Gün gelecek
Doğan çocuklar alacak adını
Bir iken bin olursun yüreklerde
Renga renk çiçekler açan
Bir bahçe olursun bahar tadında
Mis gibi kokan gülümsemelerin
Bir ılık olur yankılanır yüreklerde
Sen gülümsemene devam et oğul
Bırak cellatların ağlasın

III

İlmiğin ucuna asılmış yaşamın
Titrer durur karşında dar ağacı
Ve bu onlara son darbendir
Gecenin sessizliğini bozan gülümseyişin
Bu sefer ki uzun bir gülümseyiş olsun
Kısık da olsa sesin
Sen onları gülümsemelerine as
Bırak sallansınlar kendi iplerinde
Gerek yok sehpaya tekme vurmaya
Gün gelir tarih tekmeyi
Sen gülümsemene devam et oğul
Bırak cellatların ağlasın

Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951044/gulumse.html>

Gün gelir

Çalınır avuçlarıma sıkıştırdığım
Maviye çalan umutlarım
Sis çöker gecelerime
Akşam kızılığında sonra
Haykırışlarım bir çığlık olur
Duyulur sarp kayalıklarda
Ve salkım saçak olur yayılır
Gazap üzümlerindeki direniş

Al yazmalı bezler bağladık
Olmayan sevdamıza gece yarısı
Bıçağa dayamış yüreğimizi
Sürgüne verdik isteyerek
Ve biz dağlara salmışız köklerimizi
Filiz filiz büyürüz her yerde
Kesildikçe çoğalır
Orman oluruz yüreklerde
Gün gelir
Sarmaş dolaş oluruz
Saplanırsız ihanetin kalbine
Bir bahar serinliğinde
Bir özgürlük yağmuru olup
Yağarız gece gündüz
Tutuşan yüreklerin üstüne...

Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952757/gun-gelir.html>

Ölüm sana yakışmadı oğul

I

Düşlerimdeki ateşler tutuşurken
Yüreğimde acılar isyana dönüşür
Ateş yalnız düştüğü yeri yakmaz oğul
Yüreklere yakar, umutları yakar
Şehirleri yakar, insanlığı yakar

Yüreğimin yangını
Vururken ayaklarıma
Bir kaldırım taşı öksüzlüğünde
Alevlenir kirpik uçları
Yokluğun bir çığlık olur
Çatlayan dudaklarımda
Buza çalar yüreğim
Kan kokarken gecenin nefesi
İklimlerimin soğuk yediği zamanlarda
Senin ince gülüşlerindi benim baharım
Ölüm sana yakışmadı oğul

II

Yüreğimde deli bir kasırga esiyor
Uçurumlara yürüyorum
Tutan yok ellerimden
Hasretini ekerken düşlerime
Dudaklarımda yetim kaldı gülüşlerim
Her nefeste büyüyen acıları
Kapanmaz yaralar açıyor
tutsak bedenimde

Gün kayboluyor bulutların ardından
Karanlığa sığmıyor geceler oğul
Biliyorum şimdi çok uzaklardasın
Kim bilir hangi baharda
Bir gök kuşağına sarılıp yatmışsın
Ve ben vurgunlar yiyorum yokluğunda
Ellerim kan çiçekleri topluyor
Ölüm sana yakışmadı oğul

III

Çıgıllıklarım ortak oluyor
Sensiz geçen gecelere
Yapraklarımda süzülüyor gözyaşım
Poyrazlar esiyor yüreğimde
Kaybettim ince gülüşlerimi
İçime sığmayan acılardan
Gözlerim karanlıkta bir zindan
Dört yanım alevlere teslim
Ayuçlarımdan nefes alıyorum
Umudu buz tutmuş gölgelerde
Kaynarken içimde özlemin
Mevsimlerim yasa boğuluyor
Ve ben seninle yaşamayı sevmişim
Mavi göğün sonsuz boşluğunda
Ölüm sana yakışmadı oğul

Mehmet Acioğlu
30.05.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956298/olum-sana-yakismadi-ogul.html>

Yanıyor

Gün yanıyor
Güneş yanıyor
Sınır boylarında
Tellere takılan özgürlüğüm
Bileğime takılan kelepçelerim yanıyor

Bir barut fıçısı olan öfkem yanıyor
Anaların gözyaşlarına
Dokunan ellerim yanıyor

Toprak kan kokarken
Ağır yüklü bulutlar ağlarken üstüme
Yarım kalmış umutlarım yanıyor

Ateşten bir gömleğe dönüştü yüreğim
Ve içimde bir yerlerim ağlıyor
Zamana tutsak düşen gülüşlerim yanıyor

Yakamozlar ışıdamaz kanlı suda
Avuçlarımdan dökülen gözyaşlarım yanıyor
Kızgın güneşin bakışları arasında
Alev alan saçlarım yanıyor

Kan kokar nefesim
Avuç içi yalnızlığım kadar yakıcı
Güz yanığı gibi acı
Bıçak ucu keskinliğinde
Gece kadar ürkek ve yalnız olan
Ömrüm yanıyor

Buz tutmuş bir dünya ortasında
Alev alev yanan bu topraklarda
Bizi kemiren çığlık seslerin ortasında
Duyulmayan sesim yanıyor

Kızılca kıyamet her yanımda
İnsanlık düşecek
Kardeşlik düşecek
Barış düşecek
Bu suskun bekleyişe yüreğim yanıyor

03.11.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/961892/yaniyor.html>

Sevda Türküleri

ker başıma karanlık
Gecenin yalnızlığında
Kar kokar
Hasretlik kokar
Penceremin manzarası
Beklerken gözlerim şafağı
Ok olur
Mermi olur
Saplanır yüreğime
Sevda türküleri

01.03.1990

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/969669/sevda-turkuleri.html>

Kar Altındayken köy

I

Soğuk sızarken
Odamın camından
Masamdaki umutlarıma
Ölüm kokar o an yalnızlık
Çetin bir cevize benzer gülmek
Kurt , çakal sesleri
Bastırır çocuk çığlıklarını
Yürekler acısındır
Sırtıyla odun getiren
Elleri nasırlı kızların hali
Dimdik duran dolgun göğüsleriyle
Ürkütür yürüyüşleri
Sokaklar tenhalaşır
Güneşin batışıyla
Işıklar cılız yanar
Her akşam
Kar altındayken köy

II

Dokuzunda durur hayat
Pencerelerden sararan ışıklar
Gömülür karanlığa
Yavaş yavaş
Yalnızlık çöker başıma
Konuşmazken duvarlar
Tutuşmazken odunlar
Susmuşken diller
Hayallerle geçer geceler
Yosun tutar bekleyişler
Ölüm korkusu dayanmış kapıya
Köpekler
kurtlarla saklambaç oynar
Yaşamın üstüne
Çarmıha gerilir umutlarım
Kar altındayken köy

III

Ayazlarla başlar sabahlar
Isıtırsın bayat ekmekleri
Demli bir çayın yanında
Bulabilirsen bir de
Zeytin tanesini
Kurtlara meydan okurcasına
Havlar köpekler yanı başında
Gözleri çapaklı çocuklar
Siyah önlükleri altında
Büzülerek yürürler umutlarına
Çeşmeler akmamaya ısrarlı
Testi tutmaz soğuktan
Çiçeği burnunda gelinlerin elleri
Kızıla boyanır yanakları
Çeşme başında
Gerginleşen gözlerinde
Umutsuzluk doğar
Telaşlı ve ürkek olur hayvanlar
Aç kalmanın korkusu içinde
Ölüm dadanır üstüne yaşamın

Ne yar sevilir
Ne de düşünülür
Kar altındayken köy

IV

Kar etmez inceden inceye
Yakılan ağıtlar
Yalnızlık kokar
Kin kokar
Kan birikir yalnızlıktan
Sevda çiçeğinin avucuna
Bir kadeh yetmez
Devirmek gerekir
Çam ağaçlarına benzeyen
Uzun şişeleri
Bayramlara
Barışa
Doyasıya sevişmeye hasretiz
Yiğitlik kar etmez
Çökmüşken ayaz yeryüzüne
Dertler közlenir
Anaların yüreğinde
İsten görünmez olur
Ocak başında yüzleri
Közlerken patatesleri
Kemikli elleriyle
Kıtlık kırana dönüşür
Yirminci asırda
Kar altındayken köy

V

Donmuş, ağzına sarkmış bıyıkların
Biliyorum
Yaran derine düşmüş
Aş ,ekmek ister
Yaşamla ölüm arasında
Bir seçim yapmak gerekir
Karnında açlığın
Derin boşluğunu hissedince
Saç, sakal,
Kinler karışır birbirine
Sazlar akort tutmaz
Şarkılar donar
Yüreğimizde
Güneş erken batır
Kar altındayken köy...

25.12.1989

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973294/kar-altindayken-koy.html>

Umutlarımı Arıyorum

I

Ben umutlarımı arıyorum
Islık çalan rüzgârda
Düşmüşüm peşi sıra
Karanlıktaki yitik şehirde
Hava zakkum gibi acı
Nefesler soğuk ve kıt
İşi rast gitmiyor
Bu yıl tarla kuşunun
Ağıtlar yükseliyor bacalardan
Zehir zemberek olmuş öfkeler
Oyunlar buz tutmuş
Çocukların gerginleşen gözlerinde
Ve insanlık diz çökmüş
Zulmün Önünde
Ve ben ölümüne arıyorum
Kan revan içinde umutlarımı

II

İhanetler birer hançer olmuş
Saplanıyor yüreğime
Acıdan kanamaz yarası
Buz kesilmiş bedenimde
İsyan türküleri vardır
Çatlayan dudaklarımda
Rüzgarlar soğuk esiyor
Gönlümün yanmış penceresinden
Güneş matem halinde
Ay karanlığa gömülmüş
Suskun
Yıldızlar birer birer kayıyor
Kan bulutları arasından sonsuzluğa
Ve ben umutlarımı arıyorum
Karanlıkta kaybolan bu şehirde

III

İnsanları gördüm güpe gündüz
İsyan bayrakları açmış
Barikatlar kurmuşlar bedenlerinden
Sınır tanımayan zulmün önüne
Kaybolan bir umut arıyorum
Göz altına alınmış
Anaların dilinde feryat figan
bıçak keskini çığlıklar
Karanlıkta dallarından koparılan
Sevgi çiçekleri düşüyor toprağa
Ve toprak isyan halinde
Ben bahar yağmuru istiyorum
Yüreğime bomba gibi düşen dolu değil
Ben bağrımda
Rengârenk çiçekler beslemek istiyorum
Ölü değil
Ve ben umutlarımı arıyorum
Ölmüş sevgi çiçeği değil

15.04.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978720/umutlarimi-ariyorum.html>

Taşlı Sokakta

I

Gece sisli ve karanlık
Sarılırım sessizliğine
Anılarım sen kokar
Tir tir titrerken yüreğim
Daracık ve taşlı sokakta...

Ölüme teslim olur gibi
Yokluğuna teslim olmuşum.
Geceleri özlemin soğuk bir rüzgâr olur
Tıpiye dönüşür yüreğimde
Üşütür bütün bedenimi
Asılı kalır kirpiklerimde anıların
Dilimde inleyen bir ağıt gibi
Maziyi düşlerken gecenin gözlerinde
Seni bekler dururum taşlı sokakta

II

Dışarıda soğuk bir gece
Fırtınalar içinde yaralı bir yürek
Bekler durur seni taşlı sokakta
Penceremde kar var
Hava soğuk, üstelik tipi
Eğilmiş fisıldar özlemimi
Mavi düşlü rüzgâr
Yüreğimden sızıp taşan bir ezgi
Yakalar beni ansızın
Götürür zeytin karası gözlerine
Beklerken gözlerim şafağı
Bir hançer gibi saplanır kalbime
Avuçlarımda biriktirdiğim mavi düşlerim
Yalnızlıktan çoraklaşan yüreğim
Hala seni bekler durur taşlı sokakta

III

Gece sağır ve dilsiz
İçinde ölüm titrer karanlığın
Başıma yıkar yalnızlığımı
Sen kokan deli rüzgâr
İçimi kırbaçlayan acılar
Yokluğunda sarar beni
Yalnızlık içimde demlenirken
Ben şiir bastım karanlığa bu gece
Ağıt yüklü bir ezgiyle
Yüreğimin kapısına dayandı
Sensizlik denen soğuk ölüm
Yanaklarımda soğurken gözyaşlarım
İnce bir gülüşün esaretindeydim
Gecenin çirkin yüzünde
İçimde uçurumlar taşıyan
Gözlerimdi seni bekleyen taşlı sokakta

12.01.2015

Kaynak:

O Gün

O gün
Ayazlar
Temmuz sıcağına
Dönüşür dağlarda
Yreğimizle girersek kavgaya
Yarı aydınlık gecelerde
Birleşir ellerimiz
Mavzer tetiğinde
Fırtınada
Tipide
Yn yastığa döner
Başımızı dayadığımız
Asırlık kayalar

13.02.1993

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988396/o-gun.html>

Taşlı Sokakta

I

Gece sisli ve karanlık
Sarılırım sessizliğine
Anılarım sen kokar
Tir tir titrerken yüreğim
Daracık ve taşlı sokakta...

Ölüme teslim olur gibi
Yokluğuna teslim olmuşum.
Geceleri özlemin soğuk bir rüzgâr olur
Tıpiye dönüşür yüreğimde
Üşütür bütün bedenimi
Asılı kalır kirpiklerimde anıların
Dilimde inleyen bir ağıt gibi
Maziyi düşlerken gecenin gözlerinde
Seni bekler dururum taşlı sokakta

II

Dışarıda soğuk bir gece
Fırtınalar içinde yaralı bir yürek
Bekler durur seni taşlı sokakta
Penceremde kar var
Hava soğuk, üstelik tipi
Eğilmiş fisıldar özlemimi
Mavi düşlü rüzgâr
Yüreğimden sızıp taşan bir ezgi
Yakalar beni ansızın
Götürür zeytin karası gözlerine
Beklerken gözlerim şafağı
Bir hançer gibi saplanır kalbime
Avuçlarımda biriktirdiğim mavi düşlerim
Yalnızlıktan çoraklaşan yüreğim
Hala seni bekler durur taşlı sokakta

III

Gece sağır ve dilsiz
İçinde ölüm titrer karanlığın
Başıma yıkar yalnızlığımı
Sen kokan deli rüzgâr
İçimi kırbaçlayan acılar
Yokluğunda sarar beni
Yalnızlık içimde demlenirken
Ben şiir bastım karanlığa bu gece
Ağıt yüklü bir ezgiyle
Yüreğimin kapısına dayandı
Sensizlik denen soğuk ölüm
Yanaklarımda soğurken gözyaşlarım
ince bir gülüşün esaretindeydim
Gecenin çirkin yüzünde
İçimde uçurumlar taşıyan
Gözlerimdi seni bekleyen taşlı sokakta

12.01.2015

Kaynak:

Vur beni baba

Beni yüreğimden vur baba
Ve derine gm
Tutsak baharın çiçeği olmaktansa
Mezarımda yeşil ot olmayı yeğlerim
Katlanamam artık
Dağlarda yankılanan iğliklara
İnsanlık yerlerde sürüklenirken
Meze olmak istemiyorum
Hayvanlaşmış insanların gecesine

Gece,
şafağa vurmada
Vur kalbimim orta yerinden
İsyanın
Yürekli çocuklarının yüreğine gm beni
Biliyorum ellerin titriyor
Yüreğin paran parça
İçine kan nehirleri aksa da
Beni yüreğimden vur baba
Ve derine gm

Dilime düğümler atıp
Misafir ederim Yüreğime
O kahrolası mermileri
Karanlıkta iğliklarımı duymaktansa
Avuçlarında biriken kanı imektense
Adımı haykırıp bağırmaktansa
Beni yüreğimden vur
Onursuzların eline düşürmeden
Dşr omzumdaki namus yükünü
Kurban olurum baba
Vur artık titremesin ellerin

Taranmış saçlarımı yanıma uzat
Son kez alnımdan p
ve derine gm baba
İsyan iğliklarını duymaktansa
Gerginleşen gözlerinde
Acıyı görmektense
Ben razıyım onurumla
Toprak altında çürümeye
Beni yüreğimden vur
Ve derine gm baba

29.09.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995063/vur-beni-baba.html>

Madenci

Bir emek işçisiyim
Maden ocağında
Yüzüm kömür karası, alnım ak
Acıyı soluyorum gözlerimde
Dalarım
İpliğe bağlamış umutlarımla
Siyah kömüre
Vurdukça büyür gözbebeklerim
Asi olur kayalar
Zehir zemberek kokar ölüm
Vurdukça kazmayı umutlarıma
Ölüm yaklaşır sessizce
Kolay olmasa gerek
Ölümlerle rus ruleti oynamak
Kan çanağına dönüşür
Avuçlarımda sevgi
Bir kuğu gibi
İnce ve narin olur
Yer altındayken hayaller
Ve gün gelir umutlar
Bir yıldız olur kayar maden ocağında
Gömülür kömür karasına sessizce
07.01.2014

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997607/madenci.html>

An Gelir

An gelir
Sığınırım
Deniz mavisi gözlerine
Büklüm büklüm
Bir meltem rüzgârı olur
Okşarım saçlarını
Nasırlı ellerimle

An gelir
Çocuk çemberlerinde
Bir yıldız olur
Kayarım avuçlarına
Ilık bir sevda gibi
Hapsederim yüreğine
Hiç itiraz etmeden

An gelir
Karşında
Donar kalırım sevinçten
Yüreğimde yıldızlar uçuşur
Umulmadık bir zamanda
Söylenen bir şarkı gibi
Islak dudaklarımda bir ezgi,
Yatarken başucumda
Bir demet karanfil olursun

An gelir
Kar altında kalır gülümseyişlerim
Derin bir uyku çekerim
Poyrazlı gecelerde
Dağlar taşlar ranzam olur
Uzun, sessiz gecelerde
Bazen de gökyüzüne tırmanıp
Yıldız koparmak isterim
Saçlarına taç yapmak için

An gelir
Gözlerimi yüreğine
hapsederim
Donar ellerim
Dokununca gülüşlerine
Gecenin zifiri karanlığında
Bir ılık olurum
Durmadan çalınan

An gelir
Bir eylem çiçeği olurum
Karanlık gecelerde
Bir kızıl halka olur
Takılır boynuma kavgam
Ayaz gecelere aldırmadan
Sökerim yüreğimdeki barikatları
Avuçlarımla nefes alırım
Bir kızıl dağın yamacında
Giderken bir eyleme

An gelir
Bir Munzur gibi engin
Bir cudi gibi heybetli olurum saflarda
Bazen elimde bayrak

Yürürüm en uzun yürüyüşlerde
Katıksız yalansız
Düşerim sizin için yollara
Belki de bir gün
Atlarım rüzgârın kanatlarına
Bir meltem rüzgârı olur
Okşarım altın sarısı saçlarınızı
Geçerim ovanızdan
Zeytin dallarına dokunarak

07.01.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999891/an-gelir.html>

Ve ben şairim

I

Yurdumun asıl topraklarında
Yalanda, talanda gözüm yok
Umutlarıma ekтім acıyı
Vurmuşum yüreğime
Memleket sevdasını
İlk kurşuna barikatım
Halkımın önünde
Tutmuşum yakasından zulmün
Asıyorum güneşe
Zalimin yandığı ateştir
Dizelerimdeki yangın

Direndik taş duvarlara
Sırtımıza yüklediğimiz sevdamızla
Yitirmedik umudumuzu
Özgürlükten yana
Her doğan güneş
Umudumuz oldu
Karanlık gecelerde

II

Ve ben şairim
Yurdumun kanayan şehirlerinde
Sokaklarında yoksulluk
Adaletinde yangın
Nefesinde kan
Yaşantısında çarpık
Bulutlarında zehir damlayan memleketim
Geceleri kol geziyor
Kan emici yarasalar
Dadanmış üstüne kara bir bulut gibi
Düzenbaz çeteleri
Yakıyor geçtiğı yerleri
Poyraz rüzgârı gibi medya
Umutlarımızı meze yapıp
Atıyorlar engereklere
Dalmışlar halkın sofrasına
Aç kurtlar gibi paramparça

III

Ve ben şairim
Yurdumun direnen insanları
Yitirmedim umudumu yarınlardan
Unutmadım dağlarında alevlenen
Özgürlük ateşini de
Göz yaşlarımı içiyorum
Gerginleşen gözlerimde
Eğilirim onları önünde
Gömün beni kefensiz bir şekilde
Yüzüne tükürülecek
Bir duruma gelmektense
Ben razıyım onurlu bir şekilde
Kendi ipimi çekmeye

26.02.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003334/ve-ben-sairim.html>

Bana sormayın bu şehrin adını

I

Yürüyorum ,
Adını vermediğim bu şehrin sokaklarında...
Sıvaları dökülmüş, camları kırık
Yerinden firar etmiş ürkek kaldırım taşları...
Kan bulutları kaplamış göğün mavisini
Hüzün yağıyor sırlısıklam caddelerine...

Bakışları kocaman bir tamirci çocuk geçiyor,
Yorgun bir gökyüzünün altında süzülerek...
Akşamı solgun
Gecesinde çığlık sesleri
Radyolarından vurdumduymaz parçalar
Ve bir dilenci parlar kırmızı ışıktaki
Yüzünde bir yoksulluk haritası
Umutları tükenmiş
Fitili ateşlenmemiş bir bombadır
Islak gözyaşları

II

Zehir zemberek bir türkü yükselir
Acılı bir annenin çatlayan dudaklarında...
Umutları param parça
Bir yürek kalmış yaşamından geriye
Bir de dinmeyen sessiz çığlıkları...
Duvarları kirli, sözcükleri yasak
Bahçesi çocuk kanlarıyla sulanmış
Çiçeklerinde nahoş bir koku
Gecelerinde puslu bir sessizlik
Ölüm kokar daracık sokakları
Avuçları kan kokarken şafaklarda
Sağanak şeklinde ölümler yağar
Yüreğimin tam orta yerine...
Görmezden gelemem,
Utandırım insanlığımdan
Üşür yüreğim, tutmaz ellerim
Közlenen gözlerimin ısısında
Oturur kendi gözyaşlarımı içerim
Bana sormayın bu şehrin adını
Mimarisi sizensiz bu şehrin

11.06.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008789/bana-sormayin-bu-sehrin-adini.html>

İnsanca Yaşamak

I

Bir isyanın ayazında üşüyorum
Sol yanım gözyaşlarıyla çürümüş
Sağ yanımda ölüm çılgınları
Alevler boğazımdan fırlarken
Tir tir titriyor bedenim
Çatlayan dudaklarımdan
İçime sızıyor gözyaşlarım
Nasıl isyan etmem
Yüreğimin bir parçasını gömerken
Nasıl yıkmam gök kubbeyi
Hayatımıza kan doğrayanların başına
Tutabilsem o güneşi bir kez
Karanlığa gömeceğim acıları
Bir daha yaşanmamak üzere

II

İçimdeki barışlara yağmurlar yağdı
Avuçlarıma sığınan bulutlardan
Gidişine ağlıyorum
Yüreğimdeki barışın
Dilimiz damağınıza yapışmış susmaktan
Dudaklarımı uyuşturan sessizliğe
Bir çare arıyorum yitik bir kentte
Üşüyor avuçlarımdaki umutlarım
Ölümsüz geçen günleri anıyorum
Nede çok özlemişim bir bilseniz
Bir bilseniz o günleri
İnsanlık ne kadar özlemiş
Acının rengini yüzünde hissettikçe

III

Temmuz bile mevsimlere isyan ederken
Biz yüreğimize barikatlar kurduk
Soğuk duvarlardan
Başımızı avuçlarımızın içine aldık
Acılarımızı okşayıp sustuk bir kenarda
Göz yumar olduk zulümlere
Salkım salkım acılar
Dökülürken bedenlerden
Kapattık yüzümüzü
Bizden umut bekleyen gözlere

Artık acılar boynuma dolanıyor
İnce gülüşlerim ölüm damgasını yedi
Yaşamak ölüm kadar acıdır artık
Çılgınlıklarla yankılanan dünyada
Oysa insanca yaşamak
Yüreğin derinliğinde saklıdır
Başka bir yerde aramaya gerek yok

14.08.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012790/insanca-yasamak.html>

O AN

O AN

I

Çekilir sessizce bulutlar üstüme
Umutlarım savrulup çöllere düşüyor o an
Bir yanık kokusu sarıyor dağları...

Burkulan bir yürektir yalnızlığım
Bir avuç toprağa sarılmış ağacın gölgesinde
Bir çakal sesi duyulur
Kirli ovanın öte yüzünde
Savrulan acıları hissediyorum rüzgârda
Kabarıp duruyor içimde özlemin o an...

Saçlarını okşuyorum kızgın küller ortasında
Yüreğime gömerek acıları
Şimdi soğuk bir düş alıyorum
Kızgın güneşin bakışları arasında
Zaman gittikçe daralıyor
Hava kan kokusu almış
Kusuyor kirli
Güz yanığı alevi sarmış
Acıdan nasır tutmuş gözlerimde

II

Artık vakit kalmadı
Acılarımı hesaplamaya
Yalnızlığımı kemiren her çığlık sesinde
Buza çalar yüreğim...

Bulutlar köpürdüğünde
Bütün yollar uçurumlara açılır
Kan kokar dağların nefesi...

Ve

Gün aşırı...
Gülüşler gittikçe azalıyor gönlümün tepelerinde
Avuçlarımdan dökülen gözyaşlarıma
Sis çöker yalnızlığımda...

Boğuluyorum sessizce
Kimi yerler sızlayıp durur içimde
Acılar birikir yüreğimin en derinine
Gün olur özlemler diz çöker
Gece yarısı gözlerimde

III

İsyan çığılığı duvarda iki yüzlü
Nefretimi kusuyorum geceye
Her yer karanlık ve isyankar
Mavi hüznün var yağmur eteğinde
Üşüten bir acının yalnızlığında
Yürek burkulması başlarken apansız
Islanıyor aniden kirpiklerim...

Alevlenir yüreğimi ateşi
Soğuk bir gecenin elinde birikir acılarım
Aldırmadan kanayan yarama
Susarım zifiri karanlığın arka sokaklarında...

10.11.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019904/o-an.html>

Gidenlerin ardından

I

İnsanlık bir daha gömüldü yerin altına
Hem de yüzlerce metre...
Ölüm karanlığı çöktü o gece
Acının rengi siyah... simsiyahtı
Her geçen zaman
Alıp götürdü umutları
Ve her evden bir ışık söndü
Bir daha yanmamak üzere
Bedenlerinde tutuşan alevler
Aydınlattı kömürü karanlıkta
Umutlar bir çığlık olup yayıldı
Gömüldü kömür karasına sessizce

II

Avuçlar kan ter içindeyken
yüreklerden döküldü salkım salkım acılar
Çıkarılırken yer altından ince bedenler
Çığlıklar bir ısıklık oldu çatlayan dudaklarda
Göçüklerin altında kaldı çocukların düşleri
alevler sardı ufak bedenleri
Avuçlarında biriktirdiği acılarını
İçtiler gecenin sessizliğinde
Artık hiçbir kömür ısıtamazdı
Onların küçük yüreklerini
Çünkü ölen onun babasıydı
Umuduydu, ekmeğiydi, geleceğiydi

III

Vurulan her kazma
Özgür bir gelecek içindi
Namus, onur, ekmek içindi
Çocuğunun umuduna umut içindi
Ve ölüme bir adım yaklaşmak içindi

Artık söyledikleri umut türküleri
Acı bir çığlığa dönüşmüştü yer altında
Sehpada bekleyen idam mahkûmu gibi
Tekmelediler sandalyeyi zifiri karanlıkta
Bindiler rüzgârın kanatlarına
Yol aldılar sonsuzluğa
Geride acılı izler bırakarak
(Soma Anısına)
15.05.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021883/gidenlerin-ardindan.html>

Gideriz

Gün olur
Bir ıslak ıslık olur dudaklarında
Yiğit insanların ezgileri
Umutlar gömülür şehrin göçüklerine
Çılgınlık yararken geceyi sınır boylarında
Ölüm haince yağar sağanak halinde
Çocukların gözlerinde param parça bir dünya
Suskunluğundan güneş utanır
Şafaklarda baharlar ayaza çalar
Bize kalan ölümü karşılamaktır
En soğuk halimizle
Katran karası gecede yaşamaktansa
Biz hazırız
Taze gelincik tarlalarında ölümlle yüzleşmeye
Varsın dönsün dünya
Yüreğimizi elimize alır gideriz
Geride özgür bir yaşam bırakacaksak

01.09.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024481/gideriz.html>

Gidiyorum

I

İşte gidiyorum
Bütün alışkanlıkları geride bırakarak
Yüreğimi yerinden söküp
Öyle gidiyorum
Veda etmeden
Gözyaşlarıma sıkıştırdığım
Sevdamı bırakarak gidiyorum
Tıpkı anamdan doğduğum gibi
Çıplak bir şekilde gidiyorum

Hayallerimi, sevinçlerimi
Maviye çalan düşlerimi
Sana bırakarak
İçim param parça bir şekilde gidiyorum

Tenimi saran akşam kızılığında
Yarama tuz basar
Bütün kederleri içime atıp
Susarak gidiyorum

II

Görmezden gel
İnce gülüşlerime düşen hüznü...
Gözlerimin buğusunu
Umutsuzca gözlerimden akan
Anılarımı alıp gidiyorum
Gözlerimin açıklığına eşlik eden maviyi
Geride bırakarak gidiyorum

Gidiyorum buralardan
Anılarım, içimde çığlıklara boğulmuş
Yüreğim ürkek, bedenim titrek
Belki de sana nihai dokunuşum olacak
Belki de son kez kapıyı çarpıp çıkacağım
Ve en acımasız yola
Üstelik tek başıma gidiyorum

III

Sevdamın doruğundayken
Yüreğim güneşe vurulmuşken
Bırakıp gidiyorum en yalnız halimle
Ve en sade halimle çekip gidiyorum...

Yarım kalmadan uykularım,
Sarıya çalmadan umutlarım,
İçime acılarımı gömerek,
Öyle bırakıp gidiyorum...

Kimseyi kırmadan
Yakmadan, yıkmadan
Küçük depremlere aldırmadan
Son defa da olsa
Geriye dönüp bakmadan
Çekip gidiyorum

03.11.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027382/gidiyorum.html>

Nazlı Yârime

Taramış saçlarını dökmüş yüzüne
Altın kemer bağlamış belin üstüne
Elinde mendil düşmüş halay önüne
Çalsın davullar nazlı yârime

Yıldızlar topladım nazlı yârime
Alemi değişmem saçının bir teline
Halayda oynasın benim yerime
Çalsın davullar nazlı yârime

Al ipekler yakışmış zülfün teline
Güller açılıyor her bir gülüşüne
En güzelidir kızların içinde
Çalsın davullar nazlı yârime
22.12.1986

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032290/nazli-y-rime.html>

Bizim Çocuklarımız

Bizim Çocuklarımız

Yarının
umudu
ve güneşi
Karanlığın
Korkulu rüyası
Aydınlığın
simgesi
Özgürlüğün
Neferidir
Bizim
Çocuklarımız...

20.11.1989

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035069/bizim-cocuklarimiz.html>

Seni Bekliyorum

Seni Bekliyorum

I

Hala orada bekliyorum
Seni kaybettiğim yerde
Yalnızlığımın tanıştığı
Poyrazların yüreğimde estiği
Yaşama küstüğüm yerde
bekliyorum
ve sen hala yoksun
İçimde bana yetmeyen
Sarı yağmurlar yağıyor
Yılanlar, engerekler
pusu kurmuş yoluma
Ve ben dikine yürüyorum
kaderin yazısına
Dudaklarım uçuk uçuk
susamış topraklar gibi
Geceler kör ve karanlık
Sağır, dilsiz olmuş sevdalar
Duymuyor artık beni
Dalgalara sarılmış yatan martılar

II

Ben kendime mahkûm olmuşum
Yargısız
Soğuk ve dar odamda
Oturup infazımı bekliyorum
Zamanı hiçe sayarak
Dönmüş sırtını bana
Duvardaki resim
Ve ağlıyor yavaşça
Dinliyorum ölüme beş kala
Ölümün acı çığlıklarını
Artık nefesi bile
Sayılı alıyorum bu bedene
Fakat yine de
Seni bekliyorum
Bütün olumsuzluklara rağmen

08.01.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051601/seni-bekliyorum.html>

Sana Doğru

Mehtabı özledim
Doğmayınca gecelerime
Üşüyorum
Karanlık ve bitmeyen gecelerde
Dışarıda Soğuk bir ayaz
Kaplamiş yeryüzünü
Tokatlıyor suratımı
O ayazın keskin soğuşu
Yüzümde bitmeyen acının Öfkesiyle
Atıyorum adımlarımı
Umutlarıma doğru
Aydınlığa doğru
Ve sana doğru...

10.01.1987

Not: arkadaşlar yeni romanım "Lanetli Mühür" çıktı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057153/sana-dogru.html>

Sen Gidince

Sen gidince
Üşümüştü ellerim
Yüreğime yağan yağmurlardan
Hücrelerimde sensizliğin dikenleri yeşerdi
Küf kokulu baharlarda
İplere astım artık soğuk acılarımı
Kanarken içimdeki yaram
Ölümü avuçlarıma sıkıştırdım sen gidince

Sen gidince
Safran sarısı düşler kaldı avuçlarımda
Vurgunlar yerim hep sol yanımdan
Mavi düşlerin pasaklığında
Dilimin ucunda ıslanır gülüşlerin
Zemheri ayında ağıt yüklü buluttan
Anadan doğma bir kar yağar
Beni yasa boğan
Islanır aniden kirpiklerim
Sığırırım o an bulvarların buğulu ışıklarına
Ve gökten kızılca bir kıyamet kopar üstüme
Sen gidince

Sen gidince
Bir kıvılcım alır yüreğimi
Yanar ince ince
Gömülür karanlığa ışıldayan gözlerim
Kaybolur umutlarım, düşlerim
Zamana yenik düşer bedenim
Dökülür yüzümden gülüşlerim
Islanır maviye çalan umutlarım
Ve bir alev in sıcaklığıyla
Sarar beni tüm acılarım

Sen gidince
Şehre bir yalnızlık,
Yüreğime bir ağrı düşer
Sabahın felç olmuş şafağında
Havada ıslak türkülerin izi kalır
Ve çığlıklarım yükselir tutsak ayın gölgesinde
Yarına umudum yok artık
Çarmıha gerilmiş gözlerime
Sarı yağmurlar yağar sen gidince

Sen gidince
Sürgüne gönderilmiş yüreğimden
Çığlıklar yükselir apansız.
Yanar dilimin ucundaki ezgiler
Kayıp gider avuçlarımda
Maviye çalan anılarım
Acıdan nasır tutmuş gözlerimden
İnce yağmurlar düşer bedenime
Şimdi soğuk bir düş alıyorum
Kızgın güneşin bakışları arasında
Bir yanık kokusu sarar beni
Alevlenir bedenim sensiz doğan güneşle.
Bastığım her toprak
Zehirli çiçekler açar

Sen gidince

Sen gidince

Kaç zemheri sardı

Kaç fırtına vurdu beni yüreğimden

Anlıyor musun

Ve bir martını çığlığı düşerken düşlerime

Acımı okşayıp hep sustum

Renksiz, soluksuz bir ölüm seçtim kendime

Gece gelirken üstüme

Ruhum, anılarımın altında kaldı

Sen gidince

24.12.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071993/sen-gidince.html>

Seviyorum Seni

İnce gülüşler topladım sevdadan yana
Biraz ıslak, biraz asi
Biraz sarı, biraz mavi
Bir martının keskin çığlığı gibi
Coşan bir deniz dalgası gibi
Umutun İnce bir ezgisi gibi
Kilime işlenen bir nakış gibi
Yüreğime işleyen bir nağme gibi
Ben gibi, düşler gibi
Bir çocuğun gözlerindeki umut gibi
Esaretten kurtulmuş özgürlük gibi
seviyorum seni

18.09.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072623/seviyorum-seni.html>

Uyan Be Çocuk

Dillerin sustuğu anlarda
Gözlerden çığlıklar yükselir
Yarı ağlamaklı
Önce bir kıvılcım düşer yüreğine
Sonra kalbine vurur alevleri
Ve an gelir ağzından çığlıklar yükselir
Yankılanır dağlarda
Yakar bütün yürekleri

Suskun gözyaşların arasında
Buza çalmış bakışların düşer
Kana doymamış toprağa
Yetim kalır gülüşlerim
Sahile vuran küçük bedeninde

Bilirim,
Kuşlar kanat çırpamaz
Yakamozlar ışıdamaz
Bebeklerin öldüğu sahillerde
Kurt, çakal gözleri parlarken
Sinsi pusularda
Düşer çocuk düşlerin
Yorulmuş bedeninden
O an yüreğim bir parça barut
Çirkefin göbeğine düşer umutlarım
Ve zifiri sancılar yeşerirken içimde
Hiçbir alfabenin yazamadığı
Acılar dökülür bedenimden

Ve adım yazılır
Eşkâlim çizilir sokak başlarına
Kaçak adımlarla ezerim kaldırım taşlarını
Ve hep bir yanım üşür
Avuçlarıma yağın karda
Ve hep bir yanım yaralı
Bitmeyen bir kavganın içinde
Geride, kana bulanmış
Nemli duvarlar kalır yüreğimde

Şimdi,
Kızgın güneşin bakışları arasında
Oturmuş buruk gözyaşlarımı içiyorum
Özledim ince gülüşlerini be çocuk
Dilimin ucunda küfre dönüyor bu yaşam
Duvarda iki yüzlü isyan çığlıkları
Ölüm kadar solgun ve yakıcı
Kan gülleri açıyor gamzeli yanağında
Dokunmak isterken bedenine
Bir çiğ gibi çöküyor üstüme
Donmuş göz bebeklerin
Belli ki vurulmuştu umutların
Güneşe küsmüşsün
Ayaza çalmış bakışlarınla
Oysa ben,
Seninle baharı yaşamak isterdim
Maviye çalan minik gözlerinde
Mehmet ACIOĞLU
08.09.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075455/uyan-be-cocuk.html>

Bir seher vakti

Bir seher vaktiydi
Rüzgar'ın dilinde çığlıklar vardı sessiz
Ve ben çığlıklara astım kendimi
.....Bulutlar kan ağlarken bu şehrin üstüne
Yine gözyaşı, yine hüznün
Ay, yarım uykusunda sessiz
Sessizlik ölüm kokuyor çocuksu
Çocuğun payına düşen ölüm
Ölüm dörtnala koşuyor bedenlerde
Bedenler paramparça

Bir seher vaktiydi
Bir vahşinin elinde
Kırmızı akıyordu ölüm
Ölüm dalga dalga yayılıyordu göğe
....Gök gebe çığlıklara
.....Çığlıklar düşmüş yüreklere
.....Yürekler yapışmış toprağa
.....Toprak isyan halinde

Artık gölgeler sarıydı
....Zulmün soğuk yüzünde
Bakışları vardı zemheri kokan

Avuçlarıma düşen çığlıklarla
.....Üşüdüm durdum başucunda
Ve ben utandım, utandım
.....İnsanlığımdan utandım
Ve yalnızca gözyaşlarım akmadı
.....Çarmıha gerilmiş gözlerimden
..... Kin, öfke ve insanlığım aktı

Bir seher vaktiydi
Ölüm bir senfoni gibi yağarken
....Çaresizliğim patladı yüzümde
Karanlığa astım umutlarımı o an
Üstüme devrildi duvarlar
Kan ter içinde kaldı düşlerim
Avuçlarımda acı ve keder
Buza çalmış ellerimde bir çocuk
Ellerimde kayıp gidiyor sessiz
Gece dökülürken şafağa
Ben ağlıyorum kaybolan insanlığa
Geride....
Soğumuş gözyaşlarım kalıyor
Yıkılmış kaldırım taşlarında

03.07.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077718/bir-seher-vakti.html>

Ben Bir Mülteciyim

Bakışlarım bir çığlık
.....Duruşum bir ağıttı
Ürkek ve titrek adımlarımla
Yürüyordum umutlarım
Güneş korkak
.....Rüzgârlar sessizdi yanı başımda
Gidiyorum artık
.....Yerimi yurdumu geride bırakarak
Belki de son görüşüm olacak
.....Alevler içinde yanan memleketimi
Kalbura dönmüş sokaklarda
... Gördükçe çocuk cesetlerini
..... Alevlenir kirpik uçlarım
..... Avuçlarıma gözyaşlarım düşer
.....Cehennemi yaşayan gözlerimden
İçime kan yağmurları yağıyor
.....Sesim bir çığlık olmuş
.....Yankılanıyor bütün kıtalarda
Cayır cayır yanarken bedenim
Tutan olmadı ellerimden
Ve herkes
.....Bir şeyler kopardı yüreğimden
..... Hiç acımadan
Şimdi susuyor dünya, yanıyor şehirler
Ölüyor memleketim
.....Sarı sıcak düşler içinde

Dört yanımdan vurulmuşum
Kan akmaz bedenimden
Yalnızlık korku çemberi olmuş
.....Geçmiş boynuma
Yaralı yüreğimi elime almış
.....Gidiyorum rüzgârın götürdüğü yere
Ay karanlık, yıldızlar çaresizdi
..... Başımın üstünde
Bir yanık ezgi gibi
.....Patlıyordu yüzümde
.....Geceyi yaran çocuk çığlıkları
Bir ananın dilinde
Ağıtlara teslim olmuş yüreğim
Olmayan bir umuda gidiyorum
.....Arkamda ölüm, acı
..... Ve yıkılmış bir memleket bırakarak
Bir mülteci düşüdü benimki zaten
.....Kırık, dökük ve yalnız
Artık aramayın beni
Ya bir denizde boğulmuş
.....Bedenimle kıyıları süslüyor olacağım
Ya da karlı bir dağın yamacında
.....Donmuş gözbebeklerimle
.....Gökyüzünü seyrediyor olacağım
Çünkü ben bir mülteciyim

Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087077/ben-bir-multeciyim.html>

Bu Gün

Solgun güneşler doğarken sabahıma,
.....Gülüşüme kan damladı bugün
Acıya çalan dertlerimden
.....Ağıtlar dilime yapıştı bugün
İçimdeki yaralar kanarken
.....Kül olup, rüzgârda savruldu bugün

Dilime düğümler atılmış
.....Yüreğime zincirler vurulmuş
.....Gözlerim dem tutmaz bugün
Asmışım gülüşümü gözlerine
.....Savurmuşum poyrazlara anılarımı
.....Kıvrak bir yol ayrımında savruldu bugün

Eserken gecenin gölgesinde rüzgâr
.....Takılıp peşine düştüm bugün
İslandı maviye çalan düşlerim
.....Hayallerimi yıktı geçti bugün
Kırpiğinin ucunda asılıyken sevdam
.....Yanağından sızan her göz yaşı
.....Zehirli bir ok gibi saplandı yüreğime bugün

Dilimin sustuğu anlarda
.....Gözümde çığlıklar yükselir
.....Yüreğimin duvarlarını yıkar bugün
Buza çalmış bakışlarımdan
.....Suskun gözyaşları düşer bugün
Bedenim akşam kızılığında üşürken
.....Soğuğa çaldı gülüşlerim bugün
Oysa ben
Seninle baharı yaşamak istiyordum
.....Maviye çalan gözlerinde bugün

17.06.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101025/bu-gun.html>

Bekliyorum

Bekliyorum

I

Hala orada bekliyorum
Seni kaybettiğim yerde
Yalnızlığımın tanıştığı
Poyrazların yüreğimden estiği
Yaşama küstüğüm yerde
bekliyorum
ve sen hala yoksun
İçimde bana yetmeyen
Sarı yağmurlar yağıyor
Yılanlar, engerekler
pusu kurmuş yoluma
Ve ben dikine yürüyorum
kaderin yazısına
Dudaklarım uçuk uçuk
susamış topraklar gibi
Geceler kör ve karanlık
Sağır, dilsiz olmuş sevdalar
Duymuyor artık beni
Dalgalara sarılmış yatan martılar

II

Ben kendime mahkûm olmuşum
Yargısız
Soğuk ve dar odamda
Oturup infazımı bekliyorum
Zamanı hiçe sayarak
Dönmüş sırtını bana
Duvardaki resim
Ve ağlıyor yavaşça
Dinliyorum ölüme beş kala
Ölümün acı çığlıklarını
Artık nefesi bile
Sayılı alıyorum bu bedene
Fakat yine de
Seni bekliyorum
Bütün olumsuzluklara rağmen
Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117850/bekliyorum.html>

İstiyorum

Gardiyan ettiğin gecelerden
Zincirleri çürüterek gidiyorum
Gözlerimde nemli bir keder
Takıldım rüzgârın kanatlarına
...Gidiyorum sensiz
..... Saydamlaşmış maviliklere
Ilık bir ıslıkla adını yazıyorum
....Yorgun çığlıklar içinde
..... Göğün mavisine
Buhar olur
Uçuşur belki kokun
Bir rüzgârla ılık bir akşam üstü
.....Akar tenimden sessizce
Ve ben senin
Gözlerine sığınmak istiyorum
..... Ayaza çalan şafaklarda
Mavi gülüşlerini yorgan yapıp
.....Öyle uyumak istiyorum

20.03.2014
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134299/istiyorum.html>

Anneme

Anneme

I
Merhaba
Dünyanın en güzel insanı
En güzel çiçeği
En güzel kokusu
En sıcak kucağı güzel annem
Ben uyumadan uyumayan
Hastayken başucumdan ayrılmayan
Benimle ağlayan benimle gülen
Hem kolum hem ayağım
Umudum, aşım, ekmeğim
Zemheri gecelerinde sıcak nefesim
Çiğ tanelerinin soğukluğundaki ısım
Bir gün duymazsam sesini
Gözlerim dolar, yüreğim kanar
Kan ter içinde kalırım düşündükçe seni
Koşarak atlamak isterdim kucağına
Yanaklarından öpmek isterdim doya doya
Taşımıyor bacaklarım yorulmuş bedenimi anne

II

Ey benim güzel annem
Anneler gününde çiçek veremedim diye üzülme
Asıl çiçek hangisidir biliyor musun
Kalbinde açan çiçektir
Kokusu bir başka oluyor onun
Rengi bir başka
O çiçeklerden toprağıma ek
Yokluğunda koklayayım onları
Anneler birer çiçektir zaten
Koklamasını bilene
Bakma benim sürekli oturduğuma
Ben geceleri gezerdim anne
Sana öpücükler verirdim yatağında
Titreyen kalbinin sesini
Hissederdim yüreğimde
Otururdum yanı başında şafağa kadar
Gözlerinden düşen her gözyaşı
Patlardı yüreğimin derinliklerinde

III

Beni böyle kabul et anne
Kanadı kırık bir kuş gibi
Sığdır beni yüreğine
Bırak orda kalayım
Her nefes alışında koklayayım seni
Seninle yaşamak ne güzel şey anne
Kırlarda başını dizine koyup uyumak
Kirlenmiş bir şekilde eve dönmek
Ama ben üstümü hiç kirlilemedim
Ayakkabılarım hiç çamur olmadı
Çünkü ben hiç yürümedim
Çünkü ben hiç koşmadım anne
Biz seninle hep dört duvar içerisinde
Bazen güler bazen ağladık
Sabahları, güneşi beraber karşıladık
Akşamları beraber uğurladık

Olsun ben yine de mutluydum
Çünkü sen vardın yanımda anne

IV

Sakın babama bir şey söyleme
Biliyorum içi volkanlar gibi kaynıyor
Alevler derinden sarmış onu
Nice geceler sabahladı başucumda
Gözlerimin içine hiç bakmadı
Hep yüzünü çeviriyordu
Yastığın ıslaklığından anladım
Geceleri gözyaşı döktüğünü
Bir arkadaşı olamadım yanı başında
Üstelik prangalar vurdum ayaklarına
Ona sevdiğimi söyle
Biliyorum şimdi ağlıyorsun
Gözyaşlarıyla ıslanıyor avuçların
Kurban olurum
Yüreğindeki ıslak yağmurlara
Mezarımın başına her geldiğinde
Seni seviyorum diye bağıyorum
Biliyorum duymuyorsun
Ama ben yine de söylüyorum
Seni seviyorum anne
(oğlum Uğur'un ağzından)

11.05.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1142548/anneme.html>

İstiyorum

Gardiyan ettiğin gecelerden
Zincirleri çürüterek gidiyorum
Gözlerimde nemli bir keder
Takıldım rüzgârın kanatlarına
.....Gidiyorum sensiz
.....Saydamlaşmış maviliklere
Ilık bir ıslıkla adını yazıyorum
.....Yorgun çığlıklar içinde
.....Göğün mavisine
Buhar olur
Uçuşur belki kokun
Bir rüzgârla ılık bir akşam üstü
.....Akar tenimden sessizce
Ve ben senin
Gözlerine sığınmak istiyorum
.....Ayaza çalan şafaklarda
Mavi gülüşlerini yorgan yapıp
.....Öyle uyumak istiyorum

20.03.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1256065/istiyorum.html>

Unutmadım

Unutmadım

I
Olmasam da aranızda
Katılmasam da yarı öfkeli
Tartışmalarınıza
İçmesem de baldan tatlı
Rakınızdan, Şarabınızdan
Eşlik etmesem de
Neşeli gecelerinize
Kahkahalarım
Unutmadım Sizleri dostlarım

II
Paylaşmasak ta birlikte
Kuru soğanı,
Haşlanmış patatesi
Ve uğruna yıllarımızı verdiğimiz
Ve onun için
Karlı dağların eteklerinde
Fırtınaya, tipiye tutulduğumuz
Ve uğruna
Ayaz şafaklarda
Böbreğimizi yitirdiğimiz
Ve uğruna
Yâri terk ettiğimiz
O ekmeği
Ve dalından koparılmış
Zeytin tanesini
Tatmasam da
Tastaki soğuk ayranınızdan
Küllükte pişen çayınızdan
Unutmadım sizleri dostlarım...

Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302178/unutmadim.html>

Eyleme gönlümün sultanı tez gel

Eyleme gönlümün sultanı tez gel

Sensiz bu yürek yine sancıda
bugün efkârlıyım gözlerim yolda
yapraklarım kurudu kalmadı dalda
eyleme gönlümün sultanı tez gel.

kalbimi deler geçer her bakışın
sensiz tadı tuzu yoktur her aşın
sen yoksan olmasın mezar taşım
eyleme gönlümün sultanı tez gel.

kalbimi sana verdim nedenini sorma
uzaktayım diye başkasına bakma
eski anılarla yüreğimi yakma
eyleme gönlümün sultanı tez gel.

hasret yangınları düşmüş başıma
acımıyorum gözlerimden düşen yaşıma
seni bulmak için başımı vurdum her taşa
eyleme gönlümün sultanı tez gel.

gözlerim kapıda beklerim her gece
sormaktan dilimde kalmadı bir hece
umudum tükendi gel bir an önce
eyleme gönlümün sultanı tez gel

zamana yenik düştü yine sabrım
esen rüzgarla sana dertlerimi saldım
bir defa görmek için ömrümü verdim
eyleme gönlümün sultanı tez gel

Yollarını gözlemek umut oldu bana
Kızsan da bana darılmam sana
gözümü kırpmadan giderim idama
eyleme gönlümün sultanı tez gel

Acıoğlu'yum kırıldı sazımın teli
durmadı gözlerimdeki yaş seli
bağırsam duyar mısın sesimi
eyleme gönlümün sultanı tez gel
Mehmet ACIOĞLU
25.06.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310007/eyleme-gonlumun-sultani-tez-gel.html>

Bana bir şiir söyle

Bana bir şiir söyle
Ezik olmasın duyguları
Başı dik, yüreği pek olsun
Islak olmasın dizeleri
Acının gözyaşlarıyla
Siyah gözlerime hitap etsin
Okurken dolgun dudakların

Bana bir şiir söyle
Seni anlatsın yüreğime
Okurken ellerime düşün mısraları
Bana seni hatırlatsın kelimeleri
Duyguları sen koksun
Sen koksun ki
Karanlığa gömülen yüreğim
Bu şiirle
Yeniden çarpsın senin için...

Mehmet ACIOĞLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320925/bana-bir-siir-soyle.html>

Yalnızlık çiçeği

I

Gecenin düşüne kapılmışım
Akşamın ıssızlığına aldırmadan
Dalgın yüreğinin
Yelkeni olmuşum coşan sularda
Maviye çalarken gözlerin
Yokluğunda sığınırım dalgalarına
Örtsün diye beni
Bir orman şelalesi gibi
Akışkan ve gür olurum
Yüreğinin titreşimlerini
Hissederim esen rüzgarda
Bulutlar oynaşırken düşlerimde
Bir fısıltı yağmuru gibi
Yağarsın ince ince
Belki de yüreğine sığınmış
Islak buluta dönüşürüm o an

II

Her gece bir çılgılla uyanırım
İçimdeki karanlığı patlatırım
Avuçlarım yapıştığında aydınlığa
Derin bir nefes alırım
Alevlerin sardığı bir gecede
Üşürüm yalnızlığımdan
Uyandırmak için seni düşümde
Kırarım gecenin çemberini
Sol yanım çok acır
İçtikçe umutlarımı
Sonsuzluğa çivilenmiş
Bir yıldız gibi dalarım karanlığa
Kan sızar yüreğimden
Göğün derinliğine
Uçurumların derin oyukları
Ağıt gibi oturur bedenimde
Yalnızlık sirenleri çalarken
İçerim avuçlarımdaki gözyaşlarımı
Yüreğindeki kara bulutlar
Dönüşmeden yağmura
Üşüyen avuçlarını ısıtır
Gecenin sessizliğinde yıldız toplamak

III

Öyle bir türküdür ki bu
İnce ve uzundur melodisi
Çılgıllarla parçalanmış uykularını
Geri getirir sana hiç acımadan
Yüreğimin yağmurlara
Tutulduğu gün
Düşlerimde sürükler beni yalnızlık
Bir kokuyla sararım çıplaklığını
Yalnızlığım gibi bin parça olmadan
Bir deli rüzgâra dönüşür
İçimdeki sensizlik korkusu
Alır götürür beni
Susuz ve kıraç topraklara
Patlatırken gözlerindeki umutları
Yakar içimi sessizce

Düşen bir yaprağın
Son çırpınışlarıdır
İçimdeki yalnızlık çiçeği

Mehmet ACIOĞLU
25.04.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342541/yalnizlik-cicegi.html>

Sensiz Ne Haldeyim

Sensiz Ne Haldeyim

birazdan dışarıda şafak sökecek
içimdeki tüm umutlar bitecek
yüreğimde sert poyrazlar esecek
gel gör beni sensiz ne haldeyim

gece üstüme düşüyor yoksun
şimdi uzaklarda mutlu musun
yüreğimin duvarları tutmuş yosun
gel gör beni sensiz ne haldeyim

başıma çökmüş gecenin nefesi
sensiz neyleyim doğan güneşi
yokmudur bu ayrılığın çaresi
gel gör beni sensiz ne haldeyim

karanlık gecelerde yıldızımydın
soğuk odamda sıcak nefesimdin
bana yol gösteren ışığımdın
gel gör beni sensiz ne haldeyim

sensiz günler bana acı veriyor
sen gideli ayazlar beni buluyor
baharım yazım hep kışa çalıyor
gel gör beni sensiz ne haldeyim

gecenin düşüne kapılmışım
oturmuş bir ağıt tutturmuşum
geceleri yıldızlara seni sormuşum
gel gör beni sensiz ne haldeyim

çığlıklar atsam duyar mısın beni
taşımaz oldu dizlerim bu bedeni
kelimeler anlatamıyor bu halimi
gel gör beni sensiz ne haldeyim

artık ister dön istersen dönme
yangın vurmuş yorgun gözlerime
tabipler neylesin bu cesede
gel gör beni sensiz ne haldeyim

sensizliğinden henüz ölmedim
ölmesem de lal oldu dilim
sorsalar bana pişman değilim
gel gör beni sensiz ne haldeyim

artık bir canım kaldı bir nefesim
gelecekse ölüm çıkmaz sesim
zaten bu hayatın neresindeyim
gel gör beni sensiz ne haldeyim

hasretin sızısı yüreğime vurur
gözlerimden yaşlar dökülür
isyanımdan gece ay tutulur
gel gör beni sensiz ne haldeyim

düşlerimde hep seni görüyorum
tükendi dermanım artık ölüyorum
şunu bil ki seni çok seviyorum
gel gör beni sensiz ne haldeyim

10/02/2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1351182/sensiz-ne-haldeyim.html>